

Négyszáz munkanélküli szükségmunkájának rövid és hiteles története

Szereplők: Somogyi Szilveszter, Lájer Dezső, Horváth József, dr. Papp Béla, Gönczy Károly és Petrik Antal

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy Somogyi Szilveszter polgármester decemberben kilenc napig adott foglalkoztatást a munkanélkülieknek, még pedig olyan módon, hogy valamennyi jelentkezőt, összesen 1087 munkanélkülit állított munkába 34—42 filléres órabér mellett. Tagadhatatlan, hogy ez a polgármesteri intézkedés közvetlenül karácsony előtt sokat lendített a több, mint ezer munkanélküli szegényes háztartásán és talán egy kis örömet is belopott azokba a szegényes lakásokba, amelyekben az ünnepi gond jelentékenyen felülmuta az ünnepi fényt.

A polgármester az idén januárban megismételte ezt az akciót. Meg kell mondanunk, hogy ezt az elhatározását a munkásság részéről több küldöttség előzte meg. Jártak nála Lájer Dezső szociál-

nak a munkanélkülieknek a foglalkoztatása érdekében is, akiket a polgármester egy kiadott parancsára való utalással akar elzárni a munkától. Azzal viszont most már tisztában voltak, hogy ők nem tudják megnyitni a polgármester szívét és ezért cselhez folyamodtak 400 munkanélküli érdekében. Három küldöttséget szerveztek a munkanélküliekből. Az egyiket elküldték Petrik Antalhoz, a külvárosrendező párt elnökéhez, a másikat Gönczy Károly rókusai káplánhoz, a harmadikat Papp Béla felsővárosi plébánoshoz. A három küldöttség azzal a megbízással ment el a három urhoz, hogy megkérje őket, intervenáljanak a polgármesternél annak a 400 munkanélkülinek a foglalkoztatása érdekében, akiknek az ügyében ered-

A hét kimagasló eseménye:
POLA NEGRI
Lukács Pál attrakciója, a
Szinésznő szerelmei
Premier csillagok Belvárosi Mozi.

ménytelenül járt el a munkásság egyik megválasztott és hivatott vezetője. A megbízást a három ur vállalta. Petrik Antal és Gönczy Kálmán együttesen felmentek a polgármesterhez és intervenálásuknak meglelt az eredménye.

A polgármester a külvárosi párt elnökének és Gönczy káplánnak kijelentette, hogy alkalmazni fogják szükségmunkára azokat a munkanélkülieket is, akik a ki-tűzött határidő után jelentkeztek.

Ez a rövid és hiteles története annak, hogy egy formahiba miatt nem maradt ki a szükségmunkából négyszáz szegény szegedi munkanélküli.

dr. Somogyi Szilveszter

Lájer Dezső

demokrata párttitkár és Varró Kálmán, a famunkások egyik vezetőségi tagja, továbbá a munkanélkülieknek egy küldöttsége, amelyet Horváth József törvényhatósági bizottsági tag vezetett. A küldöttség, amelynek Somogyi megígérte a szükségmunka újbóli megkezdését, nyomatékosan kérte, hogy az új akció minél előbb meginduljon.

Január első napjaiban megjelent aztán a polgármester felhívása azzal a megsejtéssel, hogy szükségmunkát csak szegedi munkás kap és annak ellenére, hogy az órabéreket leszállította 26—34 fillérre, január 10-ig 2400 munkanélküli jelentkezett. Jelentkezni tudvalevőleg a hatósági munkaközvetítőben kellett és a jelentkezetteket a városi mérnökség három turnusba osztotta be és valamennyi turnus beosztottainak megmagyarázta, hogy mikor és hol kell jelentkezniük a munka felvételére. A harmadik turnusnak szombaton, 25-én délelőtt 9 órakor kellett jelentkeznie. A jelentkezők között volt azonban mintegy 400 olyan munkanélküli, aki

Január 10-ike után kérte a szükségmunkára való beosztását

és ezeket azzal a feltétellel jegyezték elő, hogy a polgármester, minthogy jelentkezésük a kitűzött határidő után történt, külön fog intézkedni az ügyükben. Erre Horváth törvényhatóságilag interveniált a polgármesternél, akitől azt kérte, hogy

Járuljon hozzá azoknak a munkásoknak a foglalkoztatásához is, akik január 10-ike után jelentkeztek.

Horváth nagyon helyesen azzal érvelt, hogy ilyen lényegtelen formahiba miatt nem zárhat ki százával a hatóság olyan szegedi munkásokat, akik hosszú idő óta nem tudnak munkához jutni és hogy ezekre a munkásokra szükség is van, mert egyes megkezdett munkákat képtelenség befejezetlenül hagyni. A polgármester Horváth érvelésére így válaszolt:

— Megparancsoltam, hogy csak azokat az embereket foglalkoztassák, akik tízedikéig jelentkeztek.

A munkásság vezetői ezután a válasz után természetesen kellemetlen helyzet előtt állottak. Érezték a kötelességet, hogy mindent el kell követni azok-

A szegedi orvosok akciója az egyesületi betegpénztárak ellen

Az Orvosszövetség választmánya az Ujságírók Szanatórium Egyesületéről, melynek Vass József népjóléti miniszter az elnöke

(A Délmagyarország munkatársától.) Az ország megcsönkítése és a gazdasági nyomorúság, amely talán fokozottabb mértékben érezhető Magyarországon, súlyos helyzetbe hozta a társadalom minden osztályát, így az orvosokat is. Természetesen az orvosok is mindent elkövetnek, hogy gazdasági helyzetükön javítsanak. Ilyen célú akciót kezdett most Szegeden az Országos Orvosszövetség szegedi fiókjá, amelynek elnöke dr. Meskó Zoltán tábornok-orvos, főtitkára pedig dr. Jung Sándor tisztviselő. A szegedi fiók választmánya nemrég határozatot hozott, amelyben

elfoglalta tagjait attól, hogy a különböző betegsegélyző „zuginlézetek”-nél orvosi állást vállaljanak.

Kimondotta azt is, hogy abban az esetben, ha valamelyik orvos mégis vállal ilyen állást, vagy a régebben vállaltat megtartja, azt kizárják a szövetségből. A választmány ezt a határozatát azzal indokolja meg, hogy a Társadalombiztosítóról szóló törvény a magyar társadalom ötven százalékát egyesíti ebben az intézményben, amelynek tagjai így a magánorvosok számára nem léteznek tekintetők. Az Orvosszövetség választmánya tiltó határozatával a Társadalombiztosítóba be nem szervezett másik ötven százalékot kívánja a maga számára megmenteni, mert a Társadalombiztosítón kívül Szegeden is működik még néhány betegsegélyezéssel foglalkozó egyesület, így például a Hadastjánok Egyesülete, amelynek 1200 tagja van, az Iparosok Temetkezési Egylete, a Felsővárosi Iparoskör, a Zsidó Betegpénztár, a Rendőrcsaládok Betegsegélyző Egyesülete.

Az Orvosszövetség leginkább azt kifogásolja, hogy ezekben az egyesületekben jól szituált vagy éppen emberek is vannak, akik alkalmazottjaik után súlyos összegeket fizetnek az OTI-nek, a maguk egész évi gyógykezelését pedig fillérekkel vásárolhatják meg.

amennyiben ezeknek az egyesületeknek külön orvosuk van és az gyógykezelési tagokat.

Az Orvosszövetség azt szeretné elérni, hogy ha ezek az egyesületek nem is szűnnek meg, de

ne zárják el tagjaikat a szabad orvosválasztás jogától és lehetőségétől.

ne egy-két orvost alkalmazzanak csak, hanem tegyék lehetővé, hogy az intézetnek minden jelentkező orvos kezelő orvosa lehessen.

A szegedi választmány munkájának tévedésére azonban van egy esetünk. Tiltó határozatát ki szeretné terjeszteni a választmány a Magyar Ujságírók Szanatórium Egyesületére és a színészek betegsegélyző intézetére is, de közben a két, egymástól teljesen független intézetet egy kalap alá vonja.

Dr. Feuer Egon, az Ujságírók Szanatórium Egyesületének szegedi vezető orvosa a következő levelet kapta az Orvosszövetség szegedi fiókjának választmányától:

— Folyó évi január 21-én tartott választmányi ülésünk határozata alapján a Színészek és Ujságírók Szanatórium Egyesületénél vállalt orvosi állására vonatkozólag értesítjük, hogy az OOSZ-ben intézett megkeresésünkre az alábbi választ kaptuk:

„Az 1927. évi XX. tc. felhatalmazta a minisztériumot, hogy a színházak művészi személyzetének és a szerkesztőségek, ujságírók tagjainak betegség-biztosítási kötelezettségét ideiglenesen szüneteltesse. Ha tehát most az ujságírók és színészek nem tagjai az OTI-nek és nekik külön betegsegélyző és szanatóriumi egyesületük van, ezek az egyesületek nem tartoznak a fenti törvény rendelkezései alá s így csak azok közé tartozhatnak, melyekre nézve a fiókszövetség kimondotta a tiltó határozatot.” Midőn ezt kapták őrnek szíves tudomására hoztuk, tisztelettel kérjük elhatározását, vagy

igazoló jelentését

a választmányhoz juttatni szíveskedjék.

Feuer Egon erre a levélre a következő választ küldte:

„Mélyen tisztelt Elnök Ur! Meltóságos Uram! Folyó hó 24-én kelt nagybecsű átiratára értesíteni bátorodom, hogy a „Színészek és Ujságírók Szanatórium Egyesületénél vállalt orvosi állás” birtokában sohasem voltam, jelenleg sem vagyok és ilyen nem ismerek.

Az Országos Orvos Szövetséghez intézett megkeresésre érkezett válasz, illetve tiltó határozat szintén az ujságírók és színészek külön betegsegélyző és szanatóriumi egyesületére vonatkozik.

Ezek után kétségtelen, hogy becses átirata rám nem vonatkozik és csak tévedésen alapulhat.

Mindazonáltal az esetleges kételyek eloszlatására bátorodom közölni, hogy

1. Szeged sz. kir. város színházának ellenőrző és tanácsadó orvosa és

2. az Ujságírók Kórház és Szanatórium Egyesülete szegedi fiókjának vezető és kezelőorvosa vagyok.

Amennyiben ezen állások bármelyike is — előttem ismeretlen és érthetetlen okokból — mindazonáltal kifogásolható, úgy kérem az erre vonat-